

Bájký 6.A

Na úvod

Som veľmi rada, že sa Vám dostala do rúk kniha ***Kniha bájok 6.A***. Toto dielko vytvorili šiestaci v rámci projektovej práce na hodinách slovenského jazyka a literatúry v mesiacoch marec a apríl 2022. Okrem výborných textov si v knihe môžete pozrieť aj ich vydarené ilustrácie.

Žiaci sa na hodinách literatúry najskôr zoznámili so slávnymi bájkarmi ako Ezop, Krylov, La Fontaine, Petiška a ich slávnymi dielami. Všimli si ich formu, vlastnosti zvierat, rôzne básnické prostriedky. Nakoniec sa snažili sformulovať ponaučenie pre každodenný život.

Ďalšou fázou bol výber postáv a ich vlastností pre ich vlastný text bájky. Žiaci postupovali podľa zadaných kritérií.

Všetci spoluautori ***Knihy bájok 6.A*** si zaslúžia moju veľkú pochvalu za originalitu a férovosť pri tvorbe svojho textu.

Bájkky jednotlivých žiakov sú zoradené podľa abecedného poradia.

Nechýba ani ich aktuálna fotografia.

Texty bájok neboli gramaticky ani štylisticky upravené.

Nech sa páči, čítajte, zabavte sa a možno aj trochu poučte☺

Mgr. Lenka Dobroňová
Škol. rok 2021/2022
Žilina, Hájik

Obsah

Na úvod

1. Bílek Andrej – Lenivý leňochod
2. Čúz Roman – Zajac a hroch
3. Dobrovič Daniel – Bocian a žaba
4. Hrivko Lukáš – Sklenený a plastový džbán
5. Jaroščiaková Sandra – Bájka o kocúrovi a myške
6. Jurga Martin – tučniak a medveď
7. Káčik Michal – O žabe, medveďovi a sardinkách
8. Klimková Adela – Medveď a včelí roj
9. Koláriková Lea – Kohút a pes
10. Koledová Nela – Líška, veverička a vlčica
11. Kovandová Vanessa – Mravec hrdinom
12. Križanová Rebeka – O stratenej mačke a múdrej líške
13. Makuková Alexandra – O pomalom slimákovi a rýchlom zajacovi
14. Manga Dominik – Závistlivý vrabec
15. Mindeková Paulína – O medveďovi a vlkovi
16. Murín Marko – O nenásytnom medveďovi
17. Suran Ivan – O pyšnom pávovi
18. Šaran Timotej – Medveď, zajac a včela
19. Šintaj Vladimír – Bájka o zajacovi a medveďovi
20. Trnovcová Veronika – O slimákovi, korytnačkách a levovi
21. Závodský Michal – Páv a sova
22. Žiačik Maroš – Pes a ovce

Lenivý leňochod

Všetci vieme, že leňochody sú lenivé, ale v južnej Amerike žil jeden taký lenivý leňochod Ferko, že sa mu ani nechcelo načiahnuť svojimi pazúrikmi pre jedlo.

Zo začiatku bol ako normálny leňochod, ležal si na strome a raz za deň sa načiahol pre jedlo na vedľajší konár. Vedľa neho býval ďalší leňochod, jeho kamarát, ktorý sa volal Ďuro. Jemu sa chcelo načahovať sa za potravou. Niekedy sa stávalo, že Ďuro šiel pre vodu a jedlo sám, lebo Ferkovi sa nechcelo.

A takto to bolo celé roky. Ďuro sa o neho už nechcel starať a dohovárал mu: „Fero, veď sa musíš trochu aj hýbať, veď zomrieš od hladu! Nemôžeš byť taký lenivý a nechať všetko len na mňa.“ Ale Fero ho stále ignoroval a odvrkoval mu: „Ja nič predsa nemusím, ja som leňochod“, tak ho nechal tak a nič mu už nenosil. Leňochod Ferko nakoniec už vôbec nejedol. Bol už taký vychudnutý a zoslabnutý, že už nevládal ani oči otvoriť. Našli ho takého zúboženého jeho veselé kamarátky opice. Zachránili ho pred smrťou. Dali mu jedlo. Naučili ho, ako sa hýbať a ukázali mu, že pohyb môže byť aj zábavný. Leňochod na to nikdy už nezabudol a vždy si šiel pre jedlo a pitie sám.

Ponaučenie: Kto bude lenivý, uškodí si tým len sám sebe.

Andrej Bílek 6.A

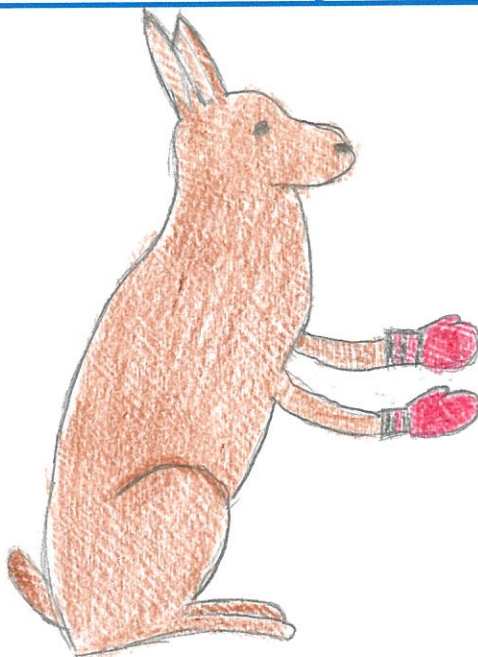

ZAJAC A HROCH

Blížil sa boxerský boj medzi Zajacom a Hrochom. Zajac sa starostlivo pripravoval na súboj. A medzi tým Hroch iba sedel na zadku, pozeral televízor a jedol chipsy. Hroch sa vôbec nebál a myslel si že není šanca aby prehral.

Bol deň zápasu Zajac prišiel skôr aby si tam ešte zatrénoval. Trénoval udieranie, uhýbanie ale aj krytie sa. Keď už konečne prišiel Hroch mohol sa začať súboj. Hroch hneď od začiatku sa snažil udrieť Zajaca ale on sa jeho úderom vyhýbal. „Ako to robí?“ povedal Hroch. Hroch ho ani raz netrafil a z toho udierania sa unavil. Potom ho začal udierať zajac a on sa nevyhol ani jednej rane. Zajacovi stačilo pár rán aby ho porazil. Zajac nakoniec vyhral a dostal zlatú medailu. Odvtedy Hroch vždy poctivo trénoval.

Ponaučenie: Nikdy nepodceňuj svojho súpera.

Bocian a žaba

Žila jedna pekná zelená žaba. Rada skákala a veľa kvákala. Na lúke pri potoku sa hrávala.

Jedného dňa vyskočila na lúku a uvidela bociana. Opýtala sa ho: „Kto si, nepoznám ťa?“ „Ja som bocian, veľký kamarát všetkých žabiek na svete,“ odpovedal pyšne bocian. „Môj zobák je ako autobus. Keď doňho naskočíš, odveziem ťa kam chceš!“ ponúkal bocian žabke. Žabka chcela skočiť bocianovi do zobáka, že sa odvezie. Vtom priletela múdra sova a zahúkala: „Žabka neskáč, lebo ťa bocian zožerie! Nevieš, že bociany sa so žabkami nekarátia?“

A odniesla si ponaučenie: **Kvôli svojej hlúposti si mohla prísť o život.**

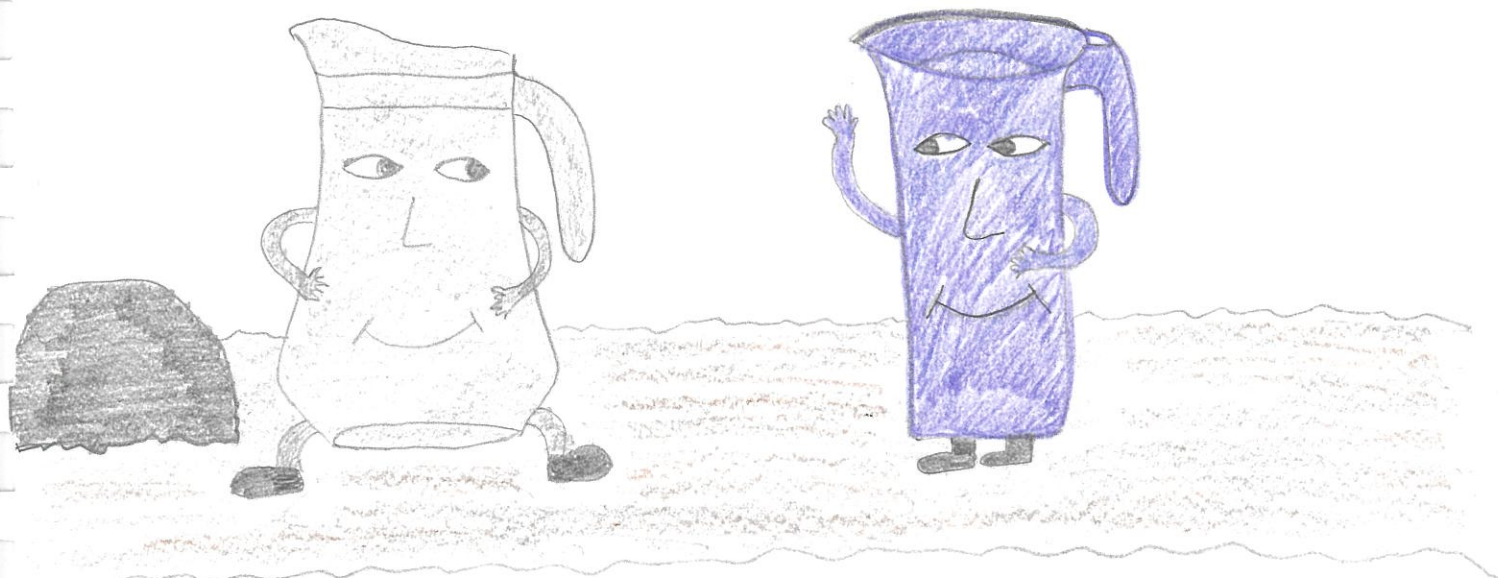

Sklenený a plastový džbán

Na poličke v kuchyni stáli dva džbány, sklenený a plastový. Plastovému džbánu sa znepáčilo len tak postávať a chcel sa vydať do sveta za dobrodružstvom. No samému by mu bolo smutno a tak začal prehovárať sklenený džbán, aby išiel s ním. Sklenenému sa však vôbec nechcelo, bál sa nástrah sveta a svojej krehkosti. „Ja s tebou veru nepôjdem“, rozhodol sa sklenený džbán. Mojou úlohou je stáť na poličke a čakať kedy ma budú potrebovať. Plastový džbán ho začal znova prehovárať, ale celkom zbytočne. „Čo nevidíš, že každý z nás je iný? Mne stačí o niečo zavadiť a hneď je zo mňa kôpka črepín.“ No plastový džbán sa nechcel vzdať a stále naliehal. „Budeme predsa spolu, ja ťa ochránim.“ A tak sa sklenený džbán dal nakoniec presvedčiť. Vydali sa teda spoločne na cestu. Ako tak putovali zrazu sklenený džbán zavadil o kameň, ktorý ležal na zemi a praskol. Plastový sa mohol už len prizerať no pomôcť nevedel. Po pár metroch sa sklenený džbán rozbil na pár kusov a plastový ostal sám.

PONAUCENIE: „Nepúšťaj sa do niečoho, keď vieš, že to bude mať zlý koniec“.

Hrivko Lukáš

Bájka o kocúrovi a myške

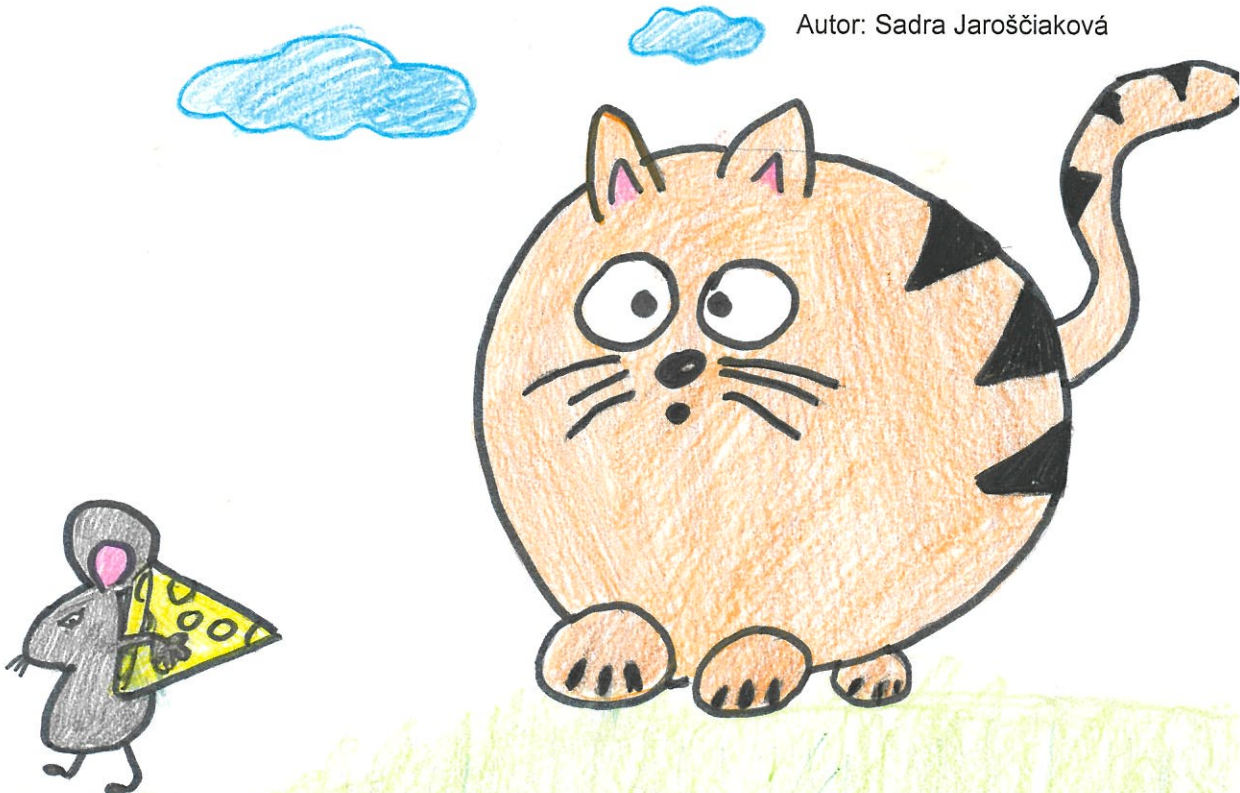
Kocúr menom Timur žil v krásnom dome. Bývalo sa mu dobre, ale jednu vec tam nenávidel. Išlo o myš, ktorá bola malilinká ako hrášok. Volala sa Puding žila tam s ním.

V jeden večer išiel Puding pre syr. Nebol veľmi opatrný a prešiel presne okolo Timura. Keď sa vracal naspäť do svojho domčeka so syrom, tak ho schmatol kocúr a hovorí: „Kam sa chystáš s mojim syrom?!“ „Idem domov, som strašne hladná“ odvetila myška. „Ale ja som tiež hladný a mám chuť na malú myšku“ povedal Timur. Myška nevedela čo má robiť a tak povedala: „Nezjedz ma prosím, možno ti raz budem osožná.“ Timur sa zasmial. Predstava, že taká malá a slabá myška môže niekedy pomôcť takému veľkému a mocnému kocúrovi mu prišla smiešna. Kocúr povedal: „Už dlho som sa tak dobre nezasmial.“ Tak ju nakoniec pustil. O pár týždňov kocúr videl na záhrade malého vtáčika. Rýchlo za ním bežal, ale narazil do plota a zasekol sa. Nevedel sa odtiaľ dostať. Timur začal kričať: „Pomôžte mi, zasekol som sa v plote!“ Započula to myška Puding a bežala mu pomôcť. Kocúr od myšky najprv pomoc odmietal, ale potom si uvedomil, že je jeho jediná nádej, aby odtiaľ vyšiel ešte dnes. Myška ho najprv ťahala z jednej strany, potom z druhej strany. Nič nepomáhalo. Skúsila potlačiť a trochu sa pohol. Rozbehla sa teda najrýchlejšie ako vedela, zatlačila ako slon a on vyletel a spadol na zem. Potom sa zodvihol a povedal: „Ďakujem ti, že si mi odtiaľ pomohla.“ Myška Puding odpovedala: „Ja som ti vravela, že ti raz budem užitočná“.

Všetko dobre dopadlo a Timur s Pudingom sa stali dobrými kamarátmi.

Ponaučenie: Niekedy môžu aj malí a slabí pomôcť veľkým a silným.

Autor: Sadra Jaroščiaková

Tučniak a medveď

Bol raz jeden malý tučniačik. Tučniačik rád objavoval nové veci, pretože bol veľmi zvedavý. Keď mal 12 rokov opýtal sa svojej mami, či môže ísť do sveta.

Počas svojej cesty po svete uvidel malého medvedíka, ktorý bol uväznený na ľadovej kryhe, keďže ešte nevedel plávať. Medvedík bol veľmi vystrašený, tak sa tučniačik rozhodol, že mu pomôže. Skočil do vody a začal plávať, pokiaľ kryhu nedostihol. Potom si zobral medvedíka na chrbát a priplával s ním na pevný breh a tam ho odprevadil k jeho medvedej rodine. Keď sa lúčil povedal medvedíkovi, že bude rád, keď si občas na neho spomenie.

Keďže sa už stmievalo tučniačik si išiel pohľadať miesto, kde by mohol prenocovať. Neďaleko našiel jednu dieru, ktorá sa mu zdala dobrá na spanie. V noci sa mu snívalo o jeho tučniačej rodinke, ktorá mu už veľmi chýbala. Hneď ráno sa rozhodol, že pôjde domov. Ale čo to?! Vôbec nevedel, ktorým smerom má ísť domov. Ako tak blúdil, stretol svojho medvedieho kamaráta.

Tučniačik poprosil medvedíka: „Prosím, pomôžeš mi nájsť cestu domov?“ A medvedík na to: „Rád ti pomôžem. Celkom dobre to tu poznám. Neďaleko som videl zopár tučniakov. Poď za mnou!“

Po dlhom kráčaní, tučniak zrazu zbadal svoju mamu. Poďakoval sa medvedíkovi a rozbehol sa za ňou. Obidvaja boli radi, že sa opäť vidia, a keďže sa už stmievalo šli spať. Zaspávali šťastní a spokojní, že sú opäť spolu.

Ponaučenie: Máme sa správať k ostatným tak, ako my chceme, aby sa ostatní správali ku nám.

Autor: Martin Jurga

O žabe, medveďovi a sardinkách

Michal Káčik

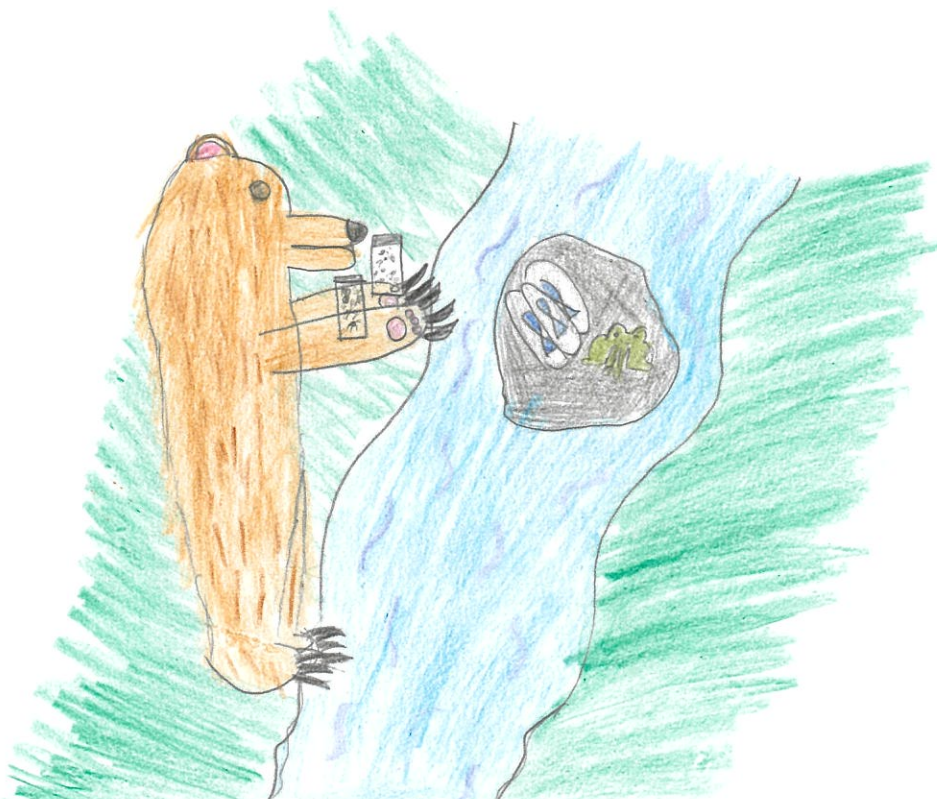
Jedného pekného slnečného dňa si medveď vykračoval v lese popri potôčiku. Keď prechádzal cez potôčik, tak si na kameni všimol žabu, ktorá predávala sardinky v konzerve. Medveďovi sa začali zbiehať slinky. Šiel si teda domov pre pohár plný hmyzu. Keď prichádzal k žabe, žaba začala aj so sardinkami utekať. Utekal teda za ňou. Keď už mal toho naháňania plné zuby, unavený sa pobral domov vyspať. V hlave si hovoril: „Možno u tej žaby budem mať šťastie zajtra.“

Na druhý deň si medveď pripravil dva poháre s hmyzom, umyl si svoje obrovitánske zuby, navoňal sa parfumom s vôňou medvedieho cesnaku a vyrazil opäť k potôčiku. Keď tam prišiel, žaba tam už bola a opäť predávala sardinky. Medveď k nej prišiel a spýtal: „Koľko sardiniiek v konzerve dostanem za tieto dva poháre s hmyzom?“ Žaba mu odpovedala: „Ty medvedisko obludné, ohavné, potrebujem desať pohárov s hmyzom za dve plechovky so sardinkami!!!!“

V tej chvíli za zamračilo a nebo začalo plakať. Všetky zvieratá sa nepekne pozreli na žabu. Z oblakov začalo ešte viac pršať, a konzervy so sardinkami jej zobrala voda.

Odvtedy žaba nemá ani sardinky, ani sa nemá s kým porozprávať.

Ponaučenie: Všetci ľudia by sa mali chovať slušne bez ohľadu na to, či sú malí alebo veľkí.

Medved' a včeli roj

V lese žil medved'. Býval pri jazierku, v ktorom sa veľmi rád umýval. Chodil tam každý deň. Pri jazierku bol úl, v ktorom bývali včely.

Vždy, keď sa išiel medved' umyť, včely sa ho zľakli a vyšli z úľa na lúku. Medved' to veľmi rád využil a ukradol med, ktorý hneď zjedol.

V jeden deň išiel znova ku jazierku. Umyl sa a vybral sa k úľu. Medved' si ani nevšimol, či včely už odišli na lúku, ale bol si tým istý. Strčil do úľa ruku a zrazu tam niečo zacítil. Vykrikol: „Tam sú včely!“ Zľakol sa a vystrčil ruku z úľa. Hneď sa pred ním zjavil včelí roj. Začal utekať, no včely sa nedali ničím odlákať. Včely chceli svoj med naspäť a aby to dosiahli, museli medved'a poriadne poštipať. Medved' sa od bolesti zvalil na zem. Včely si zobrali svoj med naspäť a zašli pokojne do úľa.

Medved' skončil s veľkými opuchmi, ale od vtedy už nikdy nepodcenil včely.

Ponaučenie : Aj tím slabších môže byť silnejší ako najsilnejší jedinec.

Adela Klimková

KOHÚT A PES

Tak ako každé ráno, aj dnes prvý na dvore vstal kohút. Hlasno zakikiríkal a zobudil všetkých, zvieratá aj gazdu. Sedel na plote a kontroloval, či všetci počuli jeho ranný budíček. Bol na seba veľmi pyšný. Vždy si hovoril: „Bezo mňa by nikto nikdy nevstal.“ Celý deň si potom namyslene vykračoval po dvore, s prísnyim pohľadom, natiahnutým krkom a zodvihnutým zobákom.

Jedného dňa gazda doniesol z trhu malé šteniatko. Kohútovi sa nepáčilo, že na „jeho“ dvore je zrazu ďalší tvor a stáva sa zo dňa na deň obľúbenejším. Šteňa bolo roztomilé, hravé a priateľské. Všetkých si razom získalo.

Prešlo pár rokov, zo šteniatka vyrástol veľký pes a kohút zostarol. No namyslený bol rovnako. Stále sa považoval za pána dvora. So psom sa nekamarátil a ani neuznával jeho strážne schopnosti. Myslel si, že on je najlepší strážca celého dvora. „Ja som pánom tohto gazdovstva. Mňa všetci uznávajú, každý sa zobudí len ak ja zakikiríkam. Ty celé dni vylihuješ pred búdou alebo si naháňaš chvost,“ povedal kohút. „Nemusí ma byť počuť každé ráno, stačí, keď štekaním upozorním na nebezpečenstvo. Tým ochránim celý dvor,“ odvetil pes.

V jednu tmavú noc sa k dvoru priblížila líška. Chcela ukradnúť sliepku. Potichu našľapovala ku kurníku, takmer nedýchala. Kohút sladko spal. Líškin pach však zacítil pes. Okamžite vstal na všetky štyri, vybehol z budy a začal hlasno štekať. Vyplašil hladnú líšku a zobudil celý dvor, dokonca aj kohúta. Ten zbadal už iba v diaľke miznúť líškin chvost. Pochopil, čo sa stalo a priznal si, že nedokáže ochrániť svoje sliepky, ba ani celé gazdovstvo. Poďakoval sa teda psovi a uznal, že práve on je pánom dvora.

Ponaučenie: Pýcha predchádza pád.

LÍŠKA, VEVERIČKA A VLČICA

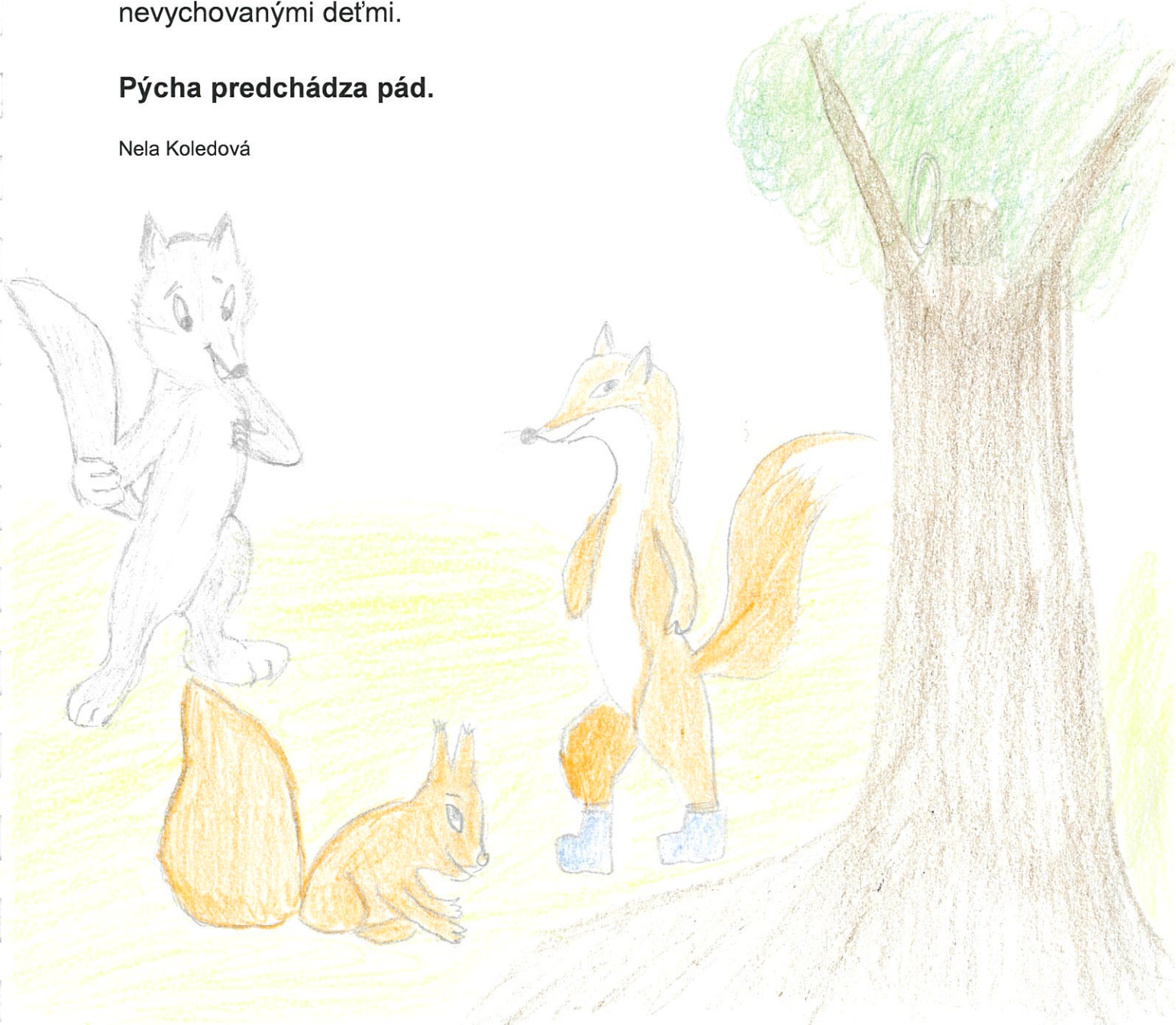
V lese na čistinke sa stretli líška, veverička a vlčica. Líška s veveričkou sa chválili, ktorá má najšikovnejšie dieťa. Líška povedala: „Moja líštička je najprefíkanejšia a najmúdrejšia.“ Veverička sa nechcela nechať zahanbiť: „Moje dieťa je najrýchlejšie a má najhuňatejší chvostík.“ Vlčica len tíško stála a nič nehovorila. Veverička s líškou si šepkali a smiali sa vlčici: „Jej dieťa je úplne obyčajné a nie je vôbec výnimočné.“

Zrazu spoza stromu vyšiel medveď. Všetky tri zvieratká začali volať o pomoc. Mladá líštička započula volať svoju matku: „Počkej mati, musím si dočítať knihu.“ Veveričkina dcéra si povedala: „Vydrž ešte, zaviažem si mašľu na môj krásny chvostík.“ Len dcéra vlčice nelenila a rýchlo utekala.

Mladá vlčica medveďa zahnala späť do lesa. Zachránila nielen svoju mamičku, ale aj líšku a veveričku, ktoré s hanbou odišli za svojimi nevychovanými deťmi.

Pýcha predchádza pád.

Nela Koledová

Mravec, hrdinom

Na lúke pri veľkej hore stálo mravenisko. Prišlo veľké sucho a potravy bolo málo. Mravce chodili na dlhé cesty, z ktorých sa vracali bez potravy. Všetky mravce spolupracovali okrem jedného. Myslel si že je najlepší a všetko zvládne sám. Jedného dňa sa rozhodol, že všetkým ukáže aký je silný a samostatný. Vybral sa za kráľovnou a hovorí jej:

„Zaobstarám sám jedlo pre celé mravenisko.“ Kráľovná ostala prekvapená: „Sám nikdy neprinesíš jedlo pre všetkých, pretože len spolu toho viac dokážete.“ „Nie! Pôjdem sám a presvedčím vás o tom!“ Vybral sa do horárne. Vošiel cez pootvorené okno, kde našiel krajec chleba. Zafúkal vietor a mravec ostal uveznený. „Takto nepomôžem nikomu!“ narietal. Okolo letela včela, ktorá pochopila čo sa stalo, vedela že sama mu nepomôže. Odletela a priviedla celé mravenisko, spolu mravce okno otvorili. Chleba odniesli do mraveniska a tam ho zjedli.

Mravec vtedy pochopil o čom kráľovná hovorila, bol vďačný za to že žije v rodine, kde si všetci pomáhajú.

Autor: Vanessa Kovandová

Ponaučenie: V jednote je sila.

O stratenej mačke a múdrej líške

Raz si mačka všimla na okne klbko vlny a začala sa s ním hrať. No klbko z okna vypadlo a kotúľalo sa preč. Mačka sa za ním rozbehla. Ako sa tak klbko kotúľalo, ulica sa zdala tmavšia a tmavšia. Keď už bola z klbka len dlhá šnúrka, mačka sa chcela vrátiť domov lebo ju to už prestalo baviť, ale nevedela ako. Stratila sa. Plakala, mňaučala no nikto neprichádzal na pomoc. Zrazu začula zvláštne štekание. Išla za tým čo počula a zrazu našla malú líštičku ktorá sa hrabala v smetiach. Líštička, keď si ju všimla brala ju ako novú najlepšiu kamarátku. Spýtala sa jej, čo tu robí taká krásna a vyčesaná mačka na takej škaredej a špinavej ulici. Mačka jej povedala, čo sa jej stalo a líška jej poradila: "Tak ako si sa dostala sem, tak sa dostaneš aj späť." Mačka jej nerozumela, tak sa jej spýtala, že či s ňou nepôjde. Líštička sa potešila a išla. Ako tak mačka kráčala vedľa nej začudovane sa na ňu pozerala no nakoniec sa opýtala: "Ako vieš kadiaľ máš ísť?" Líštička jej odpovedala: "No podľa šnúrky predsa!" mačka nakoniec pochopila a išla ďalej. Keď už boli doma, žili mačka a líštička spolu ako najlepšie kamarátky.

Ponaučenie: *V núdzi nájdeš nového kamaráta.*

Rebeka Križanová

O pomalom slimákovi a rýchlom zajacovi.

Jedného krásneho slnečného dňa sa zajac vybral do lesa na lesné plody. Po ceste stretol slimáka a pýta sa ho: „Kam si sa vybral zajac?“

Zajac odpovedá: „Dostal som chuť na lesné plody.“ V tom zajac dostane nápad. „Slimák, čo keby sme si dali preteky, kto rýchlejšie nazbiera viac lesného ovocia?“

Slimák odpovedá: „Veľmi rád, ale nie som taký rýchly ako si ty.“

Slimák a zajac sa pustili do zbierania, každý svojím tempom.

Zajac chcel byť rýchly. V zápale zbierania si nevšimol jamu a spadol do nej, všetko ovocie sa rozutekalo po lese.

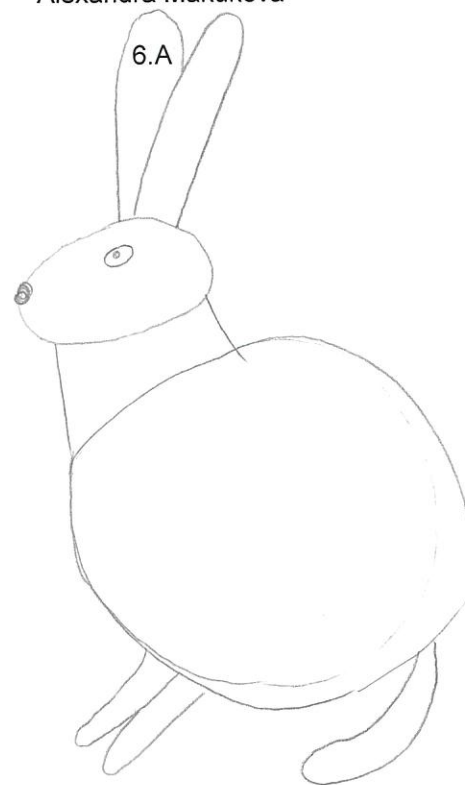
Slimák síce išiel pomaly ale každej jame sa úspešne vyhol.

Ponaučenie:

Pomaly ďalej zájdeš, netreba chcieť všetko naraz a rýchlo.

Alexandra Makuková

6.A

ZÁVISTLIVÝ VRABEC

Pred 2 mesiacmi sa v Central Parku objavil zvláštny tvor. Bol to vták, to áno, ale akýsi iný. Mal majestátne telo, jeho perie hýrilo všetkými farbami a na hlave mal niečo ako vejár. Všetci obyvatelia parku ho obdivovali. Keď ho zbadal vrabec, hneď začal žiarliť na jeho krásu. Myslel si, že je pyšný, pozná veľa krajín a určite má zážitky, o ktorých sa jemu ani nesnívalo. Preto sa mu vyhýbal a len z diaľky ho pozoroval a tíško závidel. To sa však zmenilo v deň, kedy sa začal rozprávať s veveričkou. Chcel vedieť, prečo je ten papagáj tak pekný a šťastný, no veverička mu povedala, že šťastný nebol stále. Vyrozprávala mu jeho príbeh: „Keď mal papagáj 4 mesiace, lovci ho uniesli z jeho domova a predali ho do chovproduktu. Odtiaľ si ho až po pol roku zobrali ľudia, ktorí sa o neho síce zo začiatku zaujímali, ale časom ich prestal baviť a strávil celých 5 dlhých rokov zavretý sám v kletke. Raz mu ale nechali pootvorené dvierka a jemu sa podarilo ujsť do Central Parku. Tak ešte mu závidíš?“ „Nie.“ Povedal zahanbene vrabec a v očiach sa mu zaleskli slzy. Hneď prestal závidieť a ponúkol papagájovi svoje priateľstvo. Odvtedy je z nich nerozlučná dvojka, kamaráti na život a na smrť.

PONAUČENIE: Neporovnávaj svoj život so životom niekoho iného. Nemáš predstavu o tom, čím si musel prejsť.

DOMINIK MANGA 6. A

O medveďovi a vlkovi

Paulína Mindeková

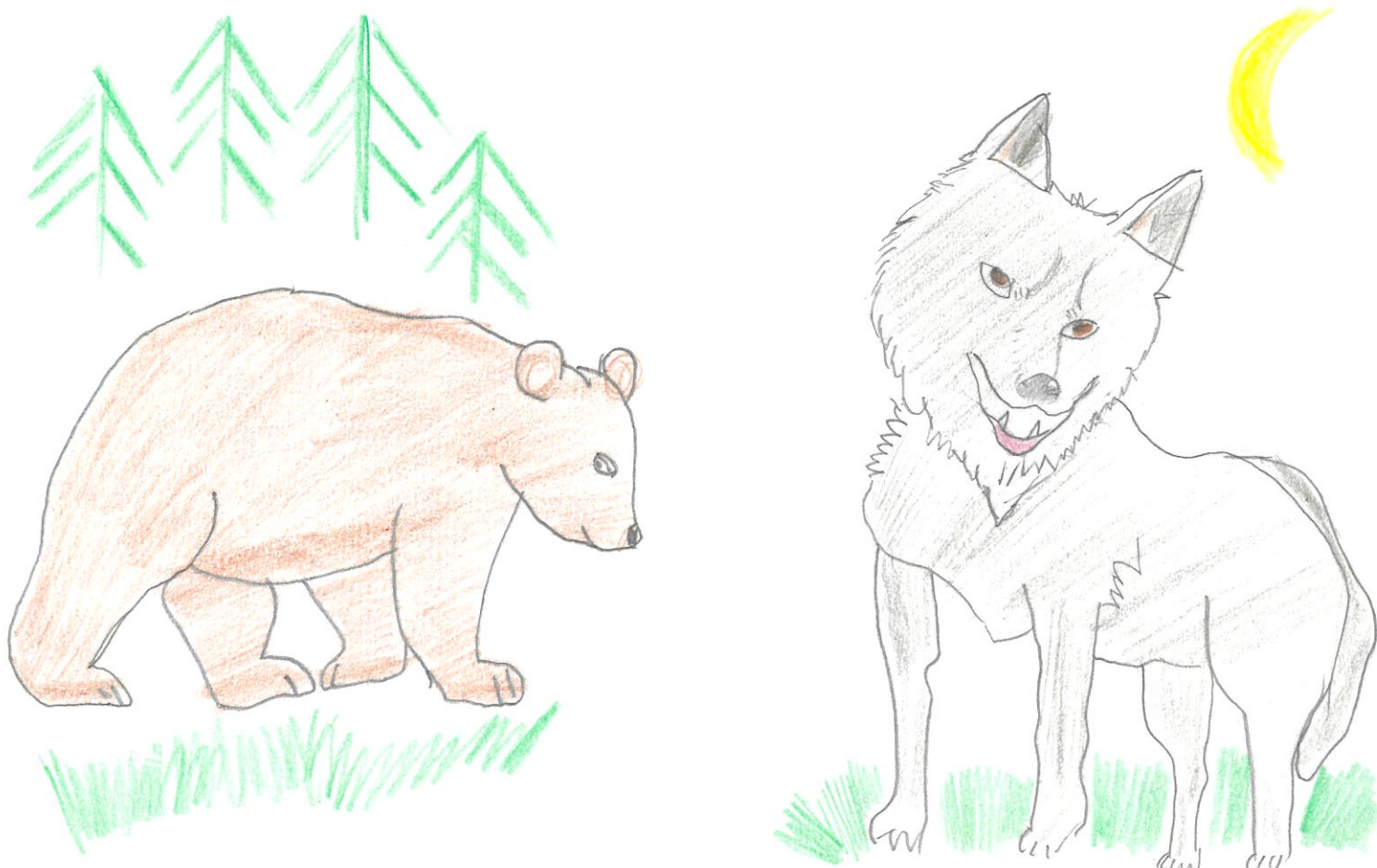
V lese žil mohutný medveď. Kamáratil sa s vlkom, čo viedol vlčiu svorku. Medveď mal vlka rád, ale závidel mu, že žije s ďalšími vlkami a že on nikoho nemá.

Jedného dňa sa medveď rozhodol, že vlčiu svorku priláka k sebe. Prišiel k vlkom a povedal im: „Som silnejší ako váš vodca. Budem vás ochraňovať. So mnou vám bude lepšie.“ Vlci sa nechali nalákať a prišli bývať do medvedieho brlohu. Vlk vodca ostal sám. Bol smutný a nešťastný.

Medveď vyhladol. Vybral sa k domom, kde bývali ľudia, aby si v koši našiel jedlo. Vždy išiel potichu a nikto ho nikdy nechytí. Teraz za ním ale utekali vlci. Keď prišiel k domom, vlci ho prezradili, lebo začali zavýjať. Z domu vybehol poľovník a medveďa zastrelil. Vlci rýchlo zutekali preč.

Keby medveď vlkovi nezávidel a bol by spokojný so svojím životom, nič by sa mu nestalo.

Ponaučenie: Kto druhému jamu kope, sám do nej spadne.

O NENÁSYTNOM MEDVEĎI

Poľovníci išli do lesa na posed sa rozprávať ako to vždy robili v stredu. Mali pri sebe jedlo jedli tam pri tom po dvoch hodinách išli odtiaľ preč zamkli a pomalí išli do dediny. V tom ide medveď po lese a zacíti jedlo prišiel k posedu cítil jedlo ale myslel si že tam niekto bude tak sa skryl. Pozoroval posed dva dni až na tretí deň prišiel jeden z poľovníkov. Išiel sa pozrieť do posedu nevšimol si jedlo a potom išiel preč a medveď neváhal ani sekundu a vyliezol na posed odomkol si svojimi nechtami našiel jedlo a jedol až mu bolo zle a bol taký tučný že sa nevedel pohnúť. Okolo chodila zver on kričal ale nikto ho nepočul. V tom išla okolo líška uvidela smutného medveďa v posede aký je tučný. Líška sa mu smiala potom sa mu prestala smiať. Líška mu povedala že sa musí začať hýbať aby schudol. Medveď líšku poslušol a začal sa hýbať sa a cvičiť. Od tej doby tam medveď prestal chodiť začal chodiť do lesa na maliny.

Ponaučenie : Aj dobrého veľa škodí .

Marko Murín

O pyšnom pávovi

Ivan Suran

Jedného slnečného dňa si myška vyšla na prechádzku do lesa. Vtom uvidela páva, ako sa prechádza po lese a pod krídlom sa mu blýska zlatý krúžok. Myška sa zaradovala, pávovi krúžok ukradla a utiekla s ním preč.

Myška si predstavovala, ako ju všetky zvieratká v lese budú obdivovať, že je princezná so zlatou korunkou na hlave. Vtom sa ale zjavil páv a krúžok myške vzal. Utekol s ním preč do svojho domu, kde si ho navliekol na nohu.

Myška bola smutná a plakala. Medzitým páv vyšiel von medzi ostatné zvieratká a pyšne sa začal prechádzať. Myslel si, že je krásny a niet nad neho. Zrazu sa zjavil ježko a povedal: „Tak to je veľmi pekný šperk, hneď by som ho chcel.“ Myška na to povedala: „Ja som ho našla, takže je môj“.

Páv bol smutný, lebo vedel, že krúžok našiel prvý on. Ani zvieratká v lese myške neverili.

Ponaučenie: Netreba sa chváliť cudzím perím.

Medved', zajac a včela

Medved' chodil každý druhý deň ku včele na med.

Jedného dňa sa včela opýtala medveďa.

„Vravel si, že máš chorého kamaráta zajaca pomohol mu ten med?“

A medved' na to „Áno pomohol mu, ale ešte ho bude potrebovať celý týždeň aby bol úplne zdravý.“

Prešli tri dni. Včela bola vonku a opel'ovala kvety, keď uvidela zajaca a pýta sa ho „Zajac medved' mi povedal, že si chorý, prečo si vonku a ešte k tomu aj mokrý?“

A zajac na to „Ja a chorý som zdravší ako rybička.“

A včela „Ja len tak zaujíma ma to.“

Na druhý deň prišiel medved' ku včele a vraví: „Ahoj som tu zase dáš mi prosím med?“

Včela sa len otočila a vraví „Klamárisko jedno včera tu bol zajac a nič mu nebolo“. Zrazu z kra vyskočí zajac a nahnevane ale aj smutne povie „Prečo si klamal včelu!“ Medved' smutne povie: „Ja, ja som len chcel med.“

PONAUCENIE : Neklam lebo prídeš o priateľov.

Timotej Šaran

Bájka o zajacovi a medved'ovi

Zajac si myslel, že tento deň bude obyčajný ako každý iný. Strašne sa bál medveďa a myslel si že ho chce zabiť, roztrhať a zjesť. Ale medveď bol pohodový, kamarátsky a s každým chcel mať iba dobré vzťahy. Ale keď tu zrazu sa medveď len tak prechádzal po lese a uvidel zajaca, chcel sa s ním ísť porozprávať, ale zajac sa zľakol a utekal a spadol do jamy. Medveď ho chvíľu hľadal, ale keď ho našiel, tak prišiel ku nemu a chcel ho vybrať z tej jamy, ale zajac sa bránil a vôbec nechcel pomôcť, tak medveď odišiel smutný, že má nepriateľa. Zajac zrazu naňho kričí „prepáč medveď, že som nechcel, aby si mi pomohol, pomôžeš mi prosím?“ Medveď sa otočil a prišiel. Vytiahol zajaca a zajac si uvedomil, že si myslel zlé o niekom, o kom nič nevedel. Stali sa najlepšími kamarátmi a bavili sa do konca svojich životov.

PONAUCENIE: *Najviac sa bojíme vecí, ktoré nepoznáme. Keď ich spoznáme, už nie sú také hrozivé.*

Vladimír Šintaj

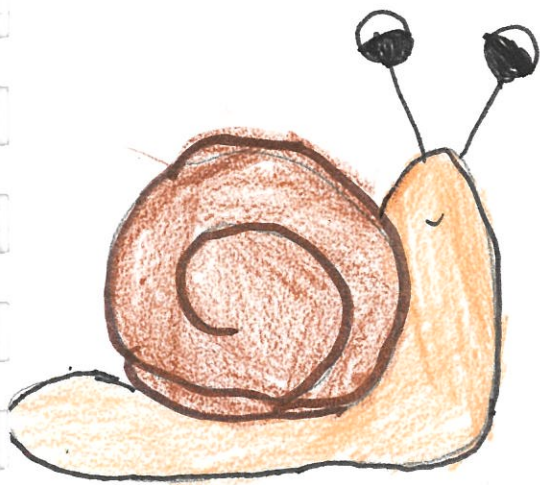
O slimákoch, korytnačkách a levovi

Veronika Trnovcová

Kedysi dávno korytnačky a slimáci nenosili svoje domy na chrbtoch. Zo začiatku si slimáci a korytnačky stavali svoje príbytky. Lenže potom to slimákov prestalo baviť, totižto kým postavili aj malý domček tak im to trvalo veľmi veľmi veľmi dlho .A tak sa dohodli s korytnačkami že sa nasťahujú do o niečo väčších opustených príbytkov. Z väčších príbytkov sa stávali väčšie ešte väčšie až najväčšie.

Mnohým zvieratám vracajúcich z teplých krajín to vadilo. Postťažovali sa levovi ich kráľovi že sa korytnačky a slimáky rozťahujú v ich domovoch. Lev upozornil okupantov aby okamžite odišli. Oni ho však vysmiali. A tak lev rozhodol: „Že korytnačky a slimáky budú žiť v takých domoch aby sa nemohli ani otočiť“ !

PONAUCENIE: Kto si neváži málo nezaslúži si viac .

Páv a sova

V jedno daždivé popoludnie pozval páv svoju susedu sovu na návštevu. Dážď klopkal na okná. Bolo veľmi chladno. V krbe sa kúrilo a oheň hlasno praskal. Susedia popíjali teplý čaj a hrkúťali si.

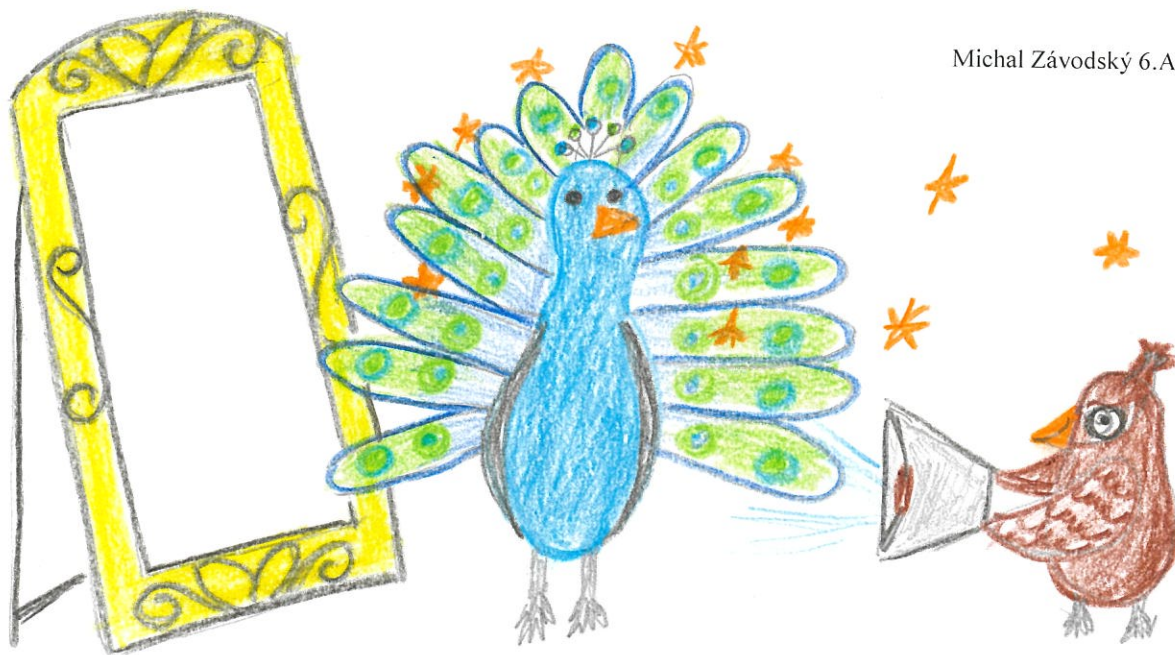
Vtom sova zbadala pri krbe veľké zrkadlo. „Kúpil si si nové ?” opýtala sa. „To staré bolo veľmi malé,” odvrkol páv. „A prečo ho máš pri tom krbe?” vyzvedala sova ďalej.

Páv sa postavil a pyšne prišiel k zrkadlu. „Aby som mal lepšie svetlo, keď chcem obdivovať svoju krásu,” dodal s úsmevom. „Ja by som ho tam nedávala!” zvolala suseda. Ale páv naďalej vzpriamene pobehoval okolo zrkadla. „Niet krajšieho vtáka na svete ako som ja!” chválil sa hlasno. Hrdo vypol hrud' a rozprestrel svoj nádherný chvost.

Ani si neuvedomil, že ho strčil do krbu. Iskričky ohňa veselo poskakovali po jeho krásnom farebnom perí. Odrazu bol celý v plameňoch. „Pomóóó! Moje krásne perie!” kričí zúfalo. Sova ani chvíľu neváhala. Vzala vedro s vodou a uhasila svojho pyšného suseda.

Ostal tam stáť ako zmoknuté kura. „No a je po paráde!” zvolala múdra sova.

Ponaučenie: Pýcha predchádza pád

Michal Závodský 6.A

Pes a ovce

Bol raz jeden pes, ktorý žil na salaši. Jeho meno bolo Rex. Býval na salaši, kde sa staral o ovce. Mal veľmi dobrého majiteľa ktorý sa oňho staral. Raz jedného dňa pásol ovce, keď zrazu vidí líšku, ale ona bola veľmi malá, tak si ju nevšímal a išiel spať. Keď sa zobudil nevidel dve jahniatka, preto ich išiel hľadať. Potom mu došlo, že tie dve jahniatka mohli zožrať líška. Potom si spomenul, že ich nechal v košiari. Ponaučenie: nepodceňuj menších

